

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Dorota Gamrat - Kubeczak
Sędziowie:	SO Violetta Osińska SO Sławomir Krajewski (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 29 kwietnia 2014 roku w S.

sprawy z wniosku wierzyciela L. T.

z udziałem dłużnika P. A.

o przeprowadzenie egzekucji sądowej

na skutek zażalenia wierzyciela L. T. na postanowienia Sądu Rejonowego w Myśliborzu

z dnia 29 października 2013 roku, sygn. akt I Co 1363/11

postanawia:

1. **oddalić zażalenie,**

2. **zasądzić od wierzyciela L. T. na rzecz dłużnika P. A. kwotę 150 (sto pięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 29 października 2013 roku Sąd Rejonowy w Myśliborzu sygn. akt I Co 1663/11 umorzył postępowanie egzekucyjne wobec wykonania tytułu wykonawczego Sądu Rejonowego w Myśliborzu z dnia 03 grudnia 2010 r. w sprawie I C 121/09 (1.), rozliczył zaliczkę w kwocie 37.000 zł, przyznaną wierzycielowi L. T. od dłużnika P. A. w ten sposób, że ustalił koszt wykonania czynności wskazanej w punkcie 1 tytułu wykonawczego - w postaci wyroku Sądu Rejonowego w Myśliborzu z dnia 3 grudnia 2010 roku, w sprawie I C 121/09, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w zakresie wymiany dachówek i gąsiorów na pomieszczeniu gospodarczym przy ul. (...) w M. na nowe dachówki w kolorze brązowym firmy (...) wraz z gwarancją i kartą produktu, przeglądu całego dachu wraz z wymianą wszystkich uszkodzonych dachówek oraz gąsiorów dachu nieruchomości mieszkalnej położonej w M. przy ul. (...), wysegregowania dachówek nieuszkodzonych dachu pomieszczenia gospodarczego i użycia ich do wymiany wszystkich dachówek uszkodzonych na dachu budynku mieszkalnego, przy zachowaniu jednolitej kolorystyki dachówki na kwotę 12.899,22 zł brutto (2.), zobowiązał wierzyciela L. T. do zwrotu dłużnikowi P. A. w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszego postanowienia kwoty 24.100,78 zł wraz z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności tej kwoty (3.), zasądził od dłużnika P. A. na rzecz wierzyciela L. T. kwotę 617 zł tytułem zwrotu kosztów

postępowania egzekucyjnego (4.) oraz nakazał ściągnąć od dłużnika na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Myśliborzu kwotę 4007,99 zł tytułem nieuiszczonych w sprawie kosztów sądowych (5.).

W uzasadnieniu Sąd stwierdził, że wnioskiem z dnia 20 lipca 2011 roku, wierzyciel L. T., załączając ugodę Sądu Rejonowego w Myśliborzu z dnia 3 grudnia 2010 roku, sygn. akt I C 121/09, zaopatrzoną w klauzulę wykonalności wniósł o:

1. wezwanie dłużnika P. A. do wykonania w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania do wymiany dachówek i gąsiorów zgodnie z ugodą sądu,

2. następnie po bezskutecznym upływie terminu o umocowanie wierzyciela do dokonania zastępstwa na koszt dłużnika,

3. o przyznanie wierzycielowi sumy potrzebnej do wykonania czynności :

- opłata za sprawę ok. 1500 zł,

- opłata biegłego sądowego 1000 zł,

- ekspertyza przeprowadzona przez (...) (...) 1464 zł,

- koszty wg kosztorysów inwestorskich związanych z wymianą pokrycia dachowego – 37.601,76 zł,

- inne koszty związane ze sprawą: opłata adwokacka, opłata za kosztorysy inwestorskie – ok. 1500 zł, w uzasadnieniu przedmiotowego wniosku wskazując, iż Sąd Rejonowy w Myśliborzu I Wydział Cywilny z dnia 03.12.2010 r. ugodą sądową wydaną w sprawie o sygn. akt I C 121/09 zobowiązał dłużnika do wykonania prac dekarских na budynku gospodarczym oraz przeglądu wraz z wymianą wszystkich uszkodzonych dachówek na budynku mieszkalnym w M. przy ul. (...), a termin upłynął 30 kwietnia 2011 r.

Następnie Sąd I instancji stwierdził, iż zgodnie z art. 1049 § 1 kpc jeżeli w samym tytule egzekucyjnym nie postanowiono, że w razie niewykonania przez dłużnika w wyznaczonym terminie czynności, którą może wykonać także inna osoba, wierzyciel będzie umocowany do wykonania tej czynności na koszt dłużnika - sąd, w którego okręgu czynność ma być wykonana, na wniosek wierzyciela wezwie dłużnika do jej wykonania w wyznaczonym terminie, a po bezskutecznym upływie terminu udzieli wierzycielowi umocowania do wykonania czynności na koszt dłużnika. Sąd I instancji dodał, że wierzyciel, który w postępowaniu sądowym otrzymał upoważnienie do wykonania czynności na koszt dłużnika (art. 480 § 1 kc), może - na podstawie art. 1049 § 1 kpc zdanie drugie - żądać przyznania mu przez sąd sumy potrzebnej do wykonania tej czynności zaś suma, którą sąd przyznał wierzycielowi, potrzebna do dokonania czynności, może być podwyższona, gdy okaże się niewystarczająca. Sąd po wykonaniu czynności zastępczej powinien wezwać wierzyciela do rozliczenia i ewentualnie nakazać zwrot nadwyżki. Sąd I instancji zaznaczył, że umocowanie wierzyciela do zastępczego wykonania czynności na koszt dłużnika i przyznanie wierzycielowi sumy potrzebnej do wykonania czynności (art. 1049 § 1 kpc) może być objęte jednym postanowieniem. Sąd I instancji zaznaczył, że upoważniając wierzyciela do dokonania czynności na koszt dłużnika, sąd może przyznać mu także kwotę niezbędną do wykonania takiej czynności, jeśli wierzyciel wykaże jej wysokość oraz, że sposób egzekucji uregulowany w art. 1049 kpc dotyczy wykonania czynności, którą za dłużnika może wykonać także inna osoba, czyli tzw. czynności zastępowalnej, zastępczej lub zamiennej. Zdaniem Sądu I instancji wniosek wierzyciela o przeprowadzenie egzekucji w trybie art. 1049 § 1 może obejmować wszystkie jej stadia. Sąd, udzielając umocowania wierzycielowi do wykonania czynności na koszt dłużnika, nie wskazuje osoby, która ma wykonać czynność zastępczą gdyż wybór tej osoby należy do wierzyciela.

Sąd, stosownie do art. 1049 § 1 kpc na skutek nie wykonania przez dłużnika ugody z dnia 3 grudnia 2010 r. zawartej przed Sądem Rejonowym w Myśliborzu, I Wydziale Cywilnym o sygn. akt I C 121/09, postanowieniem z dnia 9.01.2012 r., wydanym w sprawie o sygn. akt I Co 1363/11 postanowił:

1. umocować wierzyciela L. T. do wykonania tymczasowo na koszt dłużnika P. A. obowiązku wynikającego z tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Rejonowego w Myśliborzu z dnia 03.12.2010 r. w sprawie I C 121/09 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności poprzez wykonanie czynności wskazanej w punkcie 1 ww. tytułu wykonawczego – ugody sądowej w zakresie wymiany dachówek i gąsiorów na pomieszczeniu gospodarczym przy ul. (...) w M. na nowe dachówki w kolorze brązowym firmy (...) wraz z gwarancją i kartą produktu, przeglądu całego dachu wraz z wymianą wszystkich uszkodzonych dachówek oraz gąsiorów dachu nieruchomości mieszkalnej położonej w M. przy ul. (...), wysegregowania dachówek nieuszkodzonych dachu pomieszczenia gospodarczego i użycia ich do wymiany wszystkich dachówek uszkodzonych na dachu budynku mieszkalnego przy zachowaniu jednolitej kolorystyki dachówki;

2. przyznać wierzycielowi L. T. od dłużnika P. A. kwotę 37.000,00 zł tytułem zaliczki na sumę potrzebną do wykonania czynności, o których mowa w pkt 1 niniejszego postanowienia.

W ocenie Sądu I instancji bezspornym jest, iż łącząca strony prawomocna ugoda sądowa z dnia 3 grudnia 2010 r., zawarta przed Sądem Rejonowym w Myśliborzu, I Wydziale Cywilnym została wykonana przez wierzyciela zastępczo na koszt dłużnika w rozumieniu art. 480 § 1 kc na podstawie upoważnienia Sądu, tj. postanowienia Sądu Rejonowego w Myśliborzu, I Wydziału Cywilnego z dnia 09.01.2012 r., wydanego w sprawie o sygn. akt I Co 1363/11 i zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Myśliborzu z dnia 18 stycznia 2012 r., wydanym w sprawie o sygn. akt I Co 1363/11 w zakresie punktu 1 oraz 2. Sąd I instancji mając powyższe na uwadze wobec wykonania tytułu wykonawczego Sądu Rejonowego w Myśliborzu z dnia 3 grudnia 2010 r., w sprawie I C 121/09 należało orzec jak w punkcie 1 sentencji postanowienia.

Sąd I instancji stwierdził, że po wykonaniu czynności zastępczej należało rozliczyć zaliczkę przyznaną wierzycielowi. Zdaniem Sądu I instancji w tym zakresie konieczne stało się zasięgnięcie opinii biegłego sądowego, albowiem strony nie mogły dojść do porozumienia co do zakresu i kosztu wykonanych prac objętych tytułem wykonawczym. Sąd I instancji uznał na podstawie opinii biegłego sądowego T. S. z dnia 19.08.2013 r. (kompletnej, spójnej i w pełni wiarygodnej) oraz zeznań wierzyciela i przedłożonych przez niego faktur, że wierzyciel wykonując ww. prace przekroczył zakres ugody z dnia 3 grudnia 2010 r., zawartej w sprawie o sygn. akt I C 121/09, na mocy której pozwany P. A. zobowiązał się w punkcie 1 przedmiotowej ugody do wykonania na rzecz powoda:

- wymiany dachówek i gąsiorów na pomieszczeniu gospodarczym przy ul. (...) w M. na nowe dachówki w kolorze brązowym firmy (...) wraz z gwarancją i kartą produktu;

- przeglądu całego dachu wraz z wymianą wszystkich uszkodzonych dachówek oraz gąsiorów dachu nieruchomości mieszkalnej położonej w M. przy ul. (...),

-wysegregowania dachówek nieuszkodzonych dachu pomieszczenia gospodarczego i użycie ich do wymiany wszystkich dachówek uszkodzonych na dachu budynku mieszkalnego przy zachowaniu jednolitej kolorystyki dachówki.

Sąd I instancji wskazał, że z przeprowadzonego materiału dowodowego wynika, iż wierzyciel wykonał roboty budowlane na budynkach związanych z wymianą pokrycia dachowego w zakresie:

- budynek gospodarczy plus wiata; wymiana dachówek i gąsiorów cementowych firmy (...) na nowe dachówki ceramiczne firmy (...) wraz z częściową wymianą ołączenia i folii dachowej, wymianą desek okapowych, rynien dachowych i rur spustowych z PCV na rynny i rury z blachy powlekanej firmy (...) wraz z wszelkimi obróbkami blacharskimi.

- budynek mieszkalny; wymiana dachówek i gąsiorów cementowych firmy (...)na nowe dachówki ceramiczne firmy (...)wraz z wymianą ołączenia i folii dachowej oraz deskami okapowymi. Wymianą rynien dachowych i rur spustowych z (...)na rynny dachowe i rury spustowe z blachy powlekanej firmy (...)wraz z wszelkimi obróbkami blacharskimi.

Na podstawie powyższego Sąd I instancji doszedł do wniosku, iż wierzyciel wykonując przedmiotowe prace przekroczył zakres zawartej umowy. Biegły sądowy w swojej opinii wskazał trzy możliwe warianty rozliczenia przedmiotowych prac, natomiast Sąd I instancji przyjął i na tej podstawie rozliczył przyznaną wierzycielowi zaliczkę według wariantu III (kwota netto 11.943,72 zł, brutto 12.899,22 zł), który jako jedyny uwzględnia literalne brzmienie umowy stron.

Sąd I instancji zaznaczył, iż w toku postępowania egzekucyjnego Sąd nie bada bowiem zasadności i wymagalności obowiązku objętego tytułem wykonawczym.

Sąd I instancji oparł się na wykładni literalnej tytułu wykonawczego. W niniejszej sprawie Sąd I instancji uznał, że nie jest uprawniony i umocowany do rozstrzygania kwestii związanej z deklarowaną obecnie (po zawarciu umowy sądowej) wolą stron zawierających umowę. Sąd I instancji nie rozstrzygał dalej idących roszczeń, poza tym, co wynika z wykładni literalnej tytułu wykonawczego. Zdaniem Sądu i instancji wszelkie dalsze roszczenia stron uznać należy za nie objęte tym tytułem i od woli wierzyciela zależy ich dochodzenie w odrębnym procesie cywilnym.

Zażalenie na powyższe postanowienie w zakresie rozstrzygnięć zawartych w punktach 2 i 3 wywiódł wierzyciel i wniósł o zmianę zaskarżonego w postanowienia poprzez zmianę pkt 2 i rozliczenie zaliczki w kwocie 37.000 zł przyznanej wierzycielowi L. T. od dłużnika P. A. w ten sposób, że ustalić koszt wykonania czynności wskazanej w punkcie 1 tytułu wykonawczego - w postaci umowy zawartej przed Sądem Rejonowym w Myśliborzu w dniu 3 grudnia 2010 r., w sprawie I C 121/09, zaopatrzonej w klauzulę wykonalności w zakresie wymiany dachówki i gąsiorów na pomieszczeniu gospodarczym przy ul. (...) w M. na nowe dachówki w kolorze brązowym firmy (...) wraz z gwarancją i kartą produktu, przeglądu całego dachu wraz z wymianą wszystkich uszkodzonych dachówek oraz gąsiorów dachu nieruchomości mieszkalnej położonej w M. przy ul. (...), wysegregowania dachówek nieuszkodzonych dachu pomieszczenia gospodarczego i użycia ich do wymiany wszystkich dachówek uszkodzonych na dachu budynku mieszkalnego przy zachowaniu jednolitej kolorystyki - na kwotę 35.871,79 zł i dopiero na skutek takiego rozliczenia, stwierdzenie ukończenia postępowania egzekucyjnego, wobec wykonania opisanego tytułu wykonawczego, zmianę pkt 3 i zobowiązanie wierzyciela L. T. do zwrotu dłużnikowi

P. A. w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się

postanowienia kwoty 1128,21 zł, zasądzenie od dłużnika na rzecz wierzyciela kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa według norm przepisanych. Ewentualnie skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia co do pkt 2 i 3 i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu w Myśliborzu do ponownego rozpoznania, z uwagi na nierozpoznanie istoty sprawy.

Skarżący zarzucił Sądowi pierwszej instancji:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego tj:

a) art. 65 kc, poprzez jego niezastosowanie, a w konsekwencji niedokonanie wykładni zawartej przez strony umowy sądowej z uwzględnieniem zamiaru stron oraz celów, który niniejsza umowa miała realizować;

2. naruszenie przepisów postępowania tj.

a) art. 233 kpc, poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów zgromadzonych w niniejszym postępowaniu, w tym w szczególności dowodów z zeznań świadków i dowodu z opinii biegłego z zakresu budownictwa i dokonanie całkowicie dowolnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego;

b) art. 328 § 2 kpc poprzez nie dające się usunąć sprzeczności w uzasadnieniu postanowienia;

3. sprzeczność ustaleń faktycznych tj. ustalenie przez Sąd, iż z jednej strony tylko około 10 % zdjętej dachówki (tak z pomieszczenia gospodarczego, jak i mieszkalnego) nadawała się do ponownego montażu, z drugiej zaś strony, iż wierzyciel winien po przeglądzie pokrycia dachowego wymienić uszkodzone dachówki w budynku mieszkalnym w ilości

200 sztuk.

W uzasadnieniu wnioskodawca stwierdził, iż po przeprowadzeniu powyższych dowodów Sąd I instancji doszedł do przekonania, że wierzyciel uprawniony był do wymiany dachówki i gąsiorów na budynku gospodarczym i wiacie, zaś w odniesieniu do budynku mieszkalnego uznał, iż niezbędna była wymiana jedynie 200 dachówek pochodzących z wysegregowania dachówek z budynku gospodarczego (a zatem Sąd oparł się na III wariantcie przywołanej opinii biegłego). Zdaniem wnioskodawcy takie ustalenia Sądu I instancji są jednak nie tylko wewnętrznie sprzeczne, albowiem sam Sąd we wcześniejszej części uzasadnienia - przy okazji ustalenia stanu faktycznego - wskazywał, że nie udało się wyselekcjonować dachówki nie uszkodzonej i nie udało się zachować nawet części dachówki, ponieważ pękła ona w rękach. W ocenie skarżącego rozstrzygnięcie Sądu I instancji pozostaje w sprzeczności ze zgromadzonymi i powołanymi w uzasadnieniu przez Sąd dowodami. Wnioskodawca podkreślił, że niewiadomo na jakiej podstawie w Sąd I instancji przyjął, że wymianie na budynku mieszkalnym podlega tylko 200 sztuk dachówki.

Wnioskodawca zaznaczył, iż przyjęcie wskazanego trzeciego wariantu opinii biegłego Sąd I instancji argumentował tym, że tylko ten uwzględniał literalne brzmienie ugody stron. W ocenie skarżącego Sąd I instancji tego twierdzenia dalej nie uzasadniał, nie rozwijał w zasadzie uniemożliwiając rzetelną polemikę. Powyższe jest o tyle niezrozumiałe, zdaniem wnioskodawcy, że w odniesieniu do pokrycia budynku mieszkalnego zgodnie z ugodą dłużnik zobowiązał do przeglądu dachu i wymiany wszystkich uszkodzonych dachówek, tym samym jeśli uszkodzeniu faktycznie uległy wszystkie dachówki zamontowane na dachu budynku mieszkalnego, to dłużnik powinien wymienić każdą z nich. W tym kontekście wnioskodawca stwierdził, iż zdanie Sądu I instancji, że z literalnej treści ugody wynika, że wymianie podlegało tylko 200 sztuk dachówki jaki się jako dowolne i oderwane od ustaleń stanu faktycznego.

W ocenie skarżącego przy ustaleniu zakresu obowiązku dłużnika Sąd I instancji nie dokonał prawidłowej wykładni tytułu wykonawczego w niniejszej sprawie gdyż nawet bowiem wykładnia językowa pozwalała na sformułowanie innych wniosków niż poczynione przez Sąd I instancji. Zdaniem wnioskodawcy wykładnia zawartej przez strony ugody sądowej powinna natomiast podlegać ocenie przez pryzmat art. 65 § 2 k.c. W opinii wnioskodawcy odnosząc powyższe do stanu faktycznego niniejszej sprawy należy stwierdzić, że argumentacja Sądu I instancji doprowadza do sprzecznych z logiką wniosków, że zamiarem stron było zawarcie takiej ugody, na podstawie, której dłużnik będzie zobowiązany do wymiany tylko części dachówek z budynku mieszkalnego i pozostawienia na nim w przeważającej części dachówek uszkodzonych.

W odpowiedzi na zażalenie dłużnik wniósł o jego oddalenie i zasądzenie od wierzyciela na swoją rzecz kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się bezzasadnym.

W pierwszej kolejności podkreślić należy, że postępowanie egzekucyjne, nawet jeżeli organem egzekucyjnym jest sąd, za przedmiot ma wyłącznie wykonanie obowiązku objętego tytułem wykonawczym, w rozpoznawanej sprawie, w postaci ugody sądowej z dnia 3 grudnia 2010 roku.

Zgodnie z art. 804 kpc organ egzekucyjny nie jest uprawniony do badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tytułem wykonawczym.

W okolicznościach sprawy brak było podstaw do uznania, że w drodze działań podjętych przez wierzyciela, w następstwie upoważnienia zastępczego udzielonego mu w postanowieniu z dnia 9 stycznia 2012 roku, doszło do wykonania przedmiotowego tytułu wykonawczego.

Wierzyciel został bowiem upoważniony w tej drodze jedynie do wykonania takich prac, jakie zostały opisane w ugodzie. Wierzyciel nie tylko znacznie przekroczył ich zakres, wykonując prace także w zakresie docieplenia, membrany, łat i rynien, ale także dokonał wymiany dachówek na ceramiczne, co nie było w żaden sposób objęte tą ugodą. Treść tej

ugody, nawet przy zastosowaniu reguł wykładni oświadczeń woli, normowanych w art. 65 § 1 i 2 kc, nie pozwala na przyjęcie, że dłużnik zobowiązał się do wymiany dachówek na ceramiczne, a nie cementowe. Warto tu przypomnieć, że skoro do wymiany dachówek w części mieszkalnej budynku miały posłużyć dachówki zdemontowane z części gospodarczej, to niepodobna uznać, że na części mieszkalnej ugodą przewidziano montaż dachówek ceramicznych, nie zaś cementowych. Jakichkolwiek wątpliwości nie można mieć co do dachówek, jakie miały zostać zamontowane w budynku gospodarczym, gdzie w ugodzie określono konkretny typ i producenta dachówek cementowych.

Już z opinii biegłego wprost wynika, że wierzyciel nie wykonał robót objętych ugodą, a w ich miejsce przeprowadził inne, znacznie szersze, prace i to z użyciem innego rodzaju dachówek.

Rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 1 postanowienia z dnia 29 października 2013 roku nie zostało jednak zaskarżone i stąd nie może być obecnie przedmiotem kontroli instancyjnej.

Jest istotnym, że rozliczenie sumy przyznanej wierzycielowi w trybie art. 1049 § 1 kpc, może nastąpić jedynie w ramach i co do tych prac, które stanowią wykonanie tytułu wykonawczego i są nim objęte.

Tymczasem Sąd Rejonowy w punkcie 2 zaskarżonego postanowienia dokonał takiego rozliczenia jedynie w oparciu o wyliczony przez biegłego koszt wykonania prac objętych ugodą, do czego odnosiły się trzy pierwsze warianty opinii biegłego, w sytuacji, gdy nie doszło do wykonania zastępczego obowiązku objętego tytułem wykonawczym, a jedynie do wykonania przez wierzyciela innych prac, nim nie objętych.

Tak dokonane rozliczanie zaliczki wyegzekwowanej od dłużnika zbliża i upodabnia je do rozstrzygnięcia o odszkodowaniu na rzecz wierzyciela, co jest w postępowaniu egzekucyjnym, w tym także normowanym w art. 1049 kpc, niedopuszczalnym.

W postępowaniu egzekucyjnym nie może dojść do modyfikacji treści tytułu wykonawczego, a tym bardziej rozstrzygnięcia wzajemnych roszczeń stron w zakresie nieobjętym takim tytułem wykonawczym.

Tym samym brak było podstaw do dokonania rozliczenia zaliczki na rzecz wierzyciela w jakimkolwiek zakresie.

Mając jednakże na uwadze unormowanie art. 384 kpc, w zw. z art. 397 § 2 kpc, nie jest możliwa w tym zakresie, na niekorzyść skarżącego, modyfikacja rozstrzygnięć zawartych w punktach 2 i 3 zaskarżonego postanowienia.

Reasumując, na podstawie art. 385 kpc, w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc, orzeczono jak w punkcie 1 sentencji postanowienia.

Orzeczenie o kosztach postępowania zażaleniowego zapadło na podstawie art. 108 § 1 kpc i art. 98 § 1 i 3 kpc, w zw. z art. 99 kpc oraz § 6 pkt 5, § 10 pkt 7 i § 12 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

(...)

-(...)

(...)

-(...)

-(...)